

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1139/2003**2009/EØS/10/03**

av 27. juni 2003

om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til overvåkingsprogrammer og spesifisert risikomateriale(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2003⁽²⁾, særlig artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt regler for overvåking av overførbare spongiform encefalopati (TSE) hos sauer og geiter, herunder overvåking av et utvalg av dyr som ikke er slaktet for konsum. Det er nødvendig at definisjonen av denne gruppen av dyr gjøres klarere, for å unngå u hensiktsmessig målretting av prøvene.
- 2) I forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt bestemmelser om utryddelsestiltak etter at TSE er bekreftet hos sauer og geiter. Det bør utføres målrettede undersøkelser av dyr som er destruert i henhold til disse tiltakene, for å samle inn epidemiologiske opplysninger.
- 3) Det er en teoretisk mulighet for at BSE forekommer i saue- og geitepopulasjonen. Det er ikke mulig å bruke rutinemetoder for å skille mellom BSE- og skrapesykeinfeksjon hos sauer og geiter. Smittsomhetsnivået i ileum er ved begge sykdommer signifikant fra et tidlig stadium av infeksjonen. Som et forebyggende tiltak bør ileum av sauer og geiter oppføres på listen over spesifisert risikomateriale.
- 4) I sin uttalelse av 7. og 8. november 2002 om distribusjon av TSE-smittsomhet i vev fra drøvtyggere, anbefalte Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål at mandler fra storfe uansett alder bør anses å medføre en risiko for bovin spongiform encefalopati (BSE).
- 5) Styringskomiteen for vitenskapelige spørsmål har fastslått at kontaminering med sentralnervevev og materiale fra mandler skal unngås når hodekjøtt og tunge fra storfe tas ut for konsum, for å unngå all risiko for BSE.

- 6) Fordi hodets tilstand i hovedsak avhenger av at det er blitt håndtert varsomt, og at skuddhullet i pannen og foramen magnum er sikkert forseglet, må det finnes kontrollordninger i slakteriene og i de særskilt godkjente nedskjæringsanleggene.
- 7) Reglene for forsendelse av hele, halve og kvarte skrotter som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, til andre medlemsstater uten at sistnevnte har godkjent det, bør utvides til halve skrotter oppdelt i høyst tre engrosdeler, noe som avspeiler den faktiske handelen mellom medlemsstatene.
- 8) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002⁽³⁾, endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 808/2003⁽⁴⁾, fastsetter dyrehelse- og hygienereglene for innsamling, transport, lagring, håndtering, bearbeiding og bruk eller fjerning av alle animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum, herunder markedsføring av disse, og i visse særlige tilfeller, eksport og transit av disse. Særlige regler for fjerning og destruering av slike produkter i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor oppheves.
- 9) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING —

Artikkel 1

Vedlegg III og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. oktober 2003.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 160 av 28.6.2003, s. 22, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/2006 av 28. april 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 34 av 29.6.2006, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 152 av 20.6.2003, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 273 av 10.10.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 117 av 13.5.2003, s. 1.

De nye bestemmelsene i del A nr. 1 bokstav a) ii) i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001, som fastsatt i nr. 2 i vedlegget til denne forordning, får anvendelse på dyr som slaktes fra 1. oktober 2003.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 27. juni 2003.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedlegg III og XI gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg III skal lyde:

«VEDLEGG III

OVERVÅKINGSSYSTEM

KAPITTEL A

I. OVERVÅKING AV STORFE

1. **Generelt**

Storfe skal overvåkes i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.1 bokstav b).

2. **Overvåking av dyr som slaktes for konsum**

2.1. Alt storfe som er eldre enn 24 måneder, og:

- som har gjennomgått «særskilt nødslakting» som definert i artikkel 2 bokstav n) i rådsdirektiv 64/433/EØF⁽¹⁾, eller
- som er slaktet i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, unntatt dyr som ikke har kliniske tegn på sykdom og som er slaktet i forbindelse med en kampanje for utryddelse av sykdom,

skal undersøkes for BSE.

2.2. Alt storfe som er eldre enn 30 måneder, og som er:

- slaktet normalt for konsum, eller
- slaktet i forbindelse med en kampanje for utryddelse av sykdom i samsvar med kapittel VI nr. 28 bokstav c) i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, men som ikke viser noen kliniske tegn på sykdom,

skal undersøkes for BSE.

2.3. Som unntak fra nr. 2.2 kan Sverige vedta å undersøke bare et tilfeldig utvalg av storfe som er født, oppdrettet og slaktet på dets territorium. Utvalget skal omfatte minst 10 000 dyr per år.

3. **Overvåking av dyr som ikke slaktes for konsum**

3.1. Alt storfe som er eldre enn 24 måneder og som er døde eller slaktet, men som ikke:

- ble slaktet med henblikk på destruering i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 716/96⁽²⁾,
- ble slaktet i forbindelse med en epidemi, for eksempel munn- og klovsyke,
- ble slaktet for konsum,

skal undersøkes for BSE.

3.2. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 3.1 i fjerntliggende områder med lav dyretetthet der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen om dette, og oversende en liste over de områdene som er omfattet av unntaket. Unntaket skal ikke omfatte mer enn 10 % av storfepopulasjonen i medlemsstaten.

4. **Overvåking av dyr som er kjøpt med henblikk på destruering i samsvar med forordning (EF) nr. 716/96**

4.1. Alle nødslaktede dyr eller dyr som ved kontrollen ante mortem er funnet å være syke, skal undersøkes for BSE.

4.2. Alle dyr som er eldre enn 42 måneder og født etter 1. august 1996, skal undersøkes for BSE.

4.3. Dyr som ikke omfattes av nr. 4.1 eller 4.2, skal undersøkes for BSE ved en stikkprøvekontroll som omfatter minst 10 000 dyr per år.

⁽¹⁾ EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64

⁽²⁾ EFT L 99 av 20.4.1996, s. 14.

5. Overvåking av andre dyr

I tillegg til undersøkelsene nevnt i nr. 2-4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag beslutte å undersøke annet storfefôr på sitt territorium, særlig dersom disse dyrene har opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av BSE, har inntatt fôr som kan være kontaminert, eller er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av BSE.

6. Tiltak etter undersøkelse

- 6.1. Når et dyr som er slaktet for konsum, er valgt ut for å undersøkes for BSE, skal skroten av dette dyret ikke påføres stempelmerket fastsatt i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.
- 6.2. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 6.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene som er stempelmerket, forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.
- 6.3. Alle kroppsdelene av et dyr som er undersøkt for BSE, herunder huden, skal holdes under offentlig kontroll til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de disponeres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.
- 6.4. Alle kroppsdelene av et dyr som er påvist å være positivt i hurtigprøven, herunder huden, skal disponeres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, unntatt materialet som skal oppbevares i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III.
- 6.5. Dersom et dyr som er slaktet for konsum, er påvist å være positivt i hurtigprøven, skal i tillegg til skroten som er påvist å være positiv, minst skroten umiddelbart før denne og de to skrottene umiddelbart etter denne på samme slaktelinje, destrueres i samsvar med nr. 6.4.
- 6.6. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 6.5 dersom det er etablert et system i slakteriet som hindrer at skrottene kontaminerer hverandre.

II. OVERVÅKING AV SAUER OG GEITER

1. Generelt

Sauer og geiter skal overvåkes i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b).

2. Overvåking av dyr som slaktes for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner, og som er slaktet for konsum, skal undersøkes i samsvar med prøvestørrelsen angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og for årstiden. Utvelgingen av prøver skal tilrettelegges med henblikk på å unngå at en gruppe overrepresenteres med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller andre egenskaper. Dyrenes alder skal anslås på grunnlag av tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning.

Medlemsstat	Minste årlige prøvestørrelse Slaktede dyr ⁽¹⁾
Belgia	3 750
Danmark	3 000
Tyskland	60 000
Hellas	60 000
Spania	60 000
Frankrike	60 000
Irland	60 000
Italia	60 000
Luxembourg	250
Nederland	39 000

Medlemsstat	Minste årlige prøvestørrelse Slaktede dyr ⁽¹⁾
Østerrike	8 200
Portugal	22 500
Finland	1 900
Sverige	5 250
Det forente kongerike	60 000

(¹) Prøvestørrelsen er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,005 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % blant de slaktede dyrene i medlemsstater der det slaktes et stort antall voksne sauer. I de medlemsstatene der det slaktes et mindre antall voksne sauer, beregnes prøvestørrelsen som 25 % av det beregnede eller registrerte antall søyer tatt ut av produksjon, som ble slaktet i 2000.

En medlemsstat kan undersøke et mindre antall dyr enn det som er angitt i tabellen, dersom de siste offisielle statistikkene for slaktning viser at dette antallet tilsvarer 25 % av søyer tatt ut av produksjon som slaktes årlig i medlemsstaten.

3. Overvåking av dyr som ikke slaktes for konsum

Dyr som er eldre enn 18 måneder eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner, og som er døde eller er slaktet, men som ikke:

- ble avlivet i forbindelse med en kampanje for utryddelse av sykdom,
- ble slaktet for konsum,

skal undersøkes i samsvar med prøvestørrelsen angitt i tabellen. Prøvetakingen skal være representativ for hver region og for årstiden. Utvelgingen av prøver skal tilrettelegges med henblikk på å unngå at en gruppe overrepresenteres med hensyn til opprinnelse, art, alder, rase, produksjonstype eller andre egenskaper. Dyrets alder skal anslås på grunnlag av tannsett, tydelige tegn på kjønnsmodenhet eller andre pålitelige opplysninger. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning.

Medlemsstatene kan beslutte å unnta fjerntliggende områder med lav dyretetthet og der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr, fra prøvetakingen. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommissjonen om dette, og oversende en liste over de områdene som er omfattet av unntaket. Unntaket skal ikke omfatte mer enn 10 % av saue- og geitepopulasjonen i medlemsstaten.

Medlemsstat	Minste årlige prøvestørrelse Døde dyr ⁽¹⁾
Belgia	450
Danmark	400
Tyskland	6 000
Hellas	6 000
Spania	6 000
Frankrike	6 000
Irland	6 000
Italia	6 000
Luxembourg	30
Nederland	5 000
Østerrike	1 100
Portugal	6 000
Finland	250
Sverige	800
Det forente kongerike	6 000

(¹) Prøvestørrelsen er beregnet på en slik måte at en prevalens på 0,05 % kan påvises med et konfidensnivå på 95 % blant de døde dyrene i medlemsstater med en stor sauepopulasjon. I medlemsstater med en mindre sauepopulasjon, beregnes prøvestørrelsen som 50 % av det beregnede antall døde dyr (beregnet dødelighet 1 %).

4. Overvåking av angrepne besetninger

Fra 1. oktober 2003 skal dyr som er eldre enn 12 måneder eller som har en frambrutt blivende fortann, og som er slaktet i samsvar med bestemmelsene i vedlegg VII nr. 2 bokstav b) punkt i) eller nr. 2 bokstav c), undersøkes ved en enkel tilfeldig utvalgsundersøkelse i samsvar med prøvestørrelsen angitt i tabellen.

Antall dyr tatt ut av produksjon som er eldre enn 12 måneder i besetningen	Minste prøvestørrelse ⁽¹⁾
70 eller under	Alle dyr som oppfyller vilkårene
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eller over	150

(¹) Prøvestørrelsen beregnes på en slik måte at den med 95 % sikkerhet inneholder minst ett positivt tilfelle dersom sykdommen har en prevalens på minst 2 % i den populasjonen som undersøkes.

5. Overvåking av andre dyr

I tillegg til overvåkingsprogrammene fastsatt i nr. 2, 3 og 4, kan medlemsstatene på frivillig grunnlag overvåke andre dyr, særlig:

- dyr som brukes til melkeproduksjon,
- dyr med opprinnelse i stater med nasjonale utbrudd av TSE,
- dyr som har inntatt fôr som kan være kontaminert,
- dyr som er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av TSE,
- dyr fra besetninger som er angrepet av TSE.

6. Tiltak etter undersøkelse av sauer og geiter

- 6.1. Når et dyr som er slaktet for konsum, er valgt ut for å undersøkes for TSE, skal skroten av dette dyret ikke påføres stempelmerket fastsatt i kapittel XI i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.
- 6.2. Medlemsstatene kan fravike bestemmelsene i nr. 6.1 dersom det er etablert et offisielt system i slakteriet som sikrer at ingen deler av de undersøkte dyrene som er stempelmerket, forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.
- 6.3. Alle kroppsdeler av et dyr som er undersøkt, herunder huden, skal holdes under offentlig kontroll til det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven, med mindre de disponeres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4.
- 6.4. Alle kroppsdeler av et dyr som er påvist å være positivt i hurtigprøven, herunder huden, skal disponeres i samsvar med vedlegg V nr. 3 eller 4, unntatt materialet som skal oppbevares i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III.

7. Bestemmelse av genotype

- 7.1. Prionproteingenotypen skal bestemmes for hvert enkelt positivt tilfelle av TSE hos sauer. Det skal umiddelbart gis melding til Kommisjonen om TSE-tilfeller med resistente genotyper (sauer med genotyper som koder for alanin på begge alleler i kodon 136, arginin på begge alleler i kodon 154 og arginin på begge alleler i kodon 171). Om mulig skal slike tilfeller gjennomgå stammekarakterisering. Dersom stammekarakterisering av slike tilfeller ikke er mulig, skal opprinnelsesbesetningen og alle andre besetninger som dyret har oppholdt seg i, overvåkes særlig nøye med henblikk på å avdekke andre TSE-tilfeller med sikte på stammekarakterisering.
- 7.2. I tillegg til dyrene som får genotypen bestemt i henhold til bestemmelsene i nr. 7.1, skal prionproteingenotypen bestemmes i en tilfeldig utvalgt delprøve av sauer som er undersøkt i samsvar med bestemmelsene i kapittel A del II nr. 2. Denne delprøven skal representere minst én prosent av det samlede antall prøver for hver medlemsstat, og skal omfatte minst 100 dyr per medlemsstat. Som unntak kan medlemsstatene velge å bestemme genotypen til et tilsvarende antall levende dyr av samme alder.

III. OVERVÅKING AV ANDRE DYREARTER

Medlemsstatene kan på frivillig grunnlag overvåke TSE hos andre dyrearter enn storfe, sauer og geiter.

KAPITTEL B

I. OPPLYSNINGER SOM SKAL TAS MED I MEDLEMSSTATENES RAPPORTER

1. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 1 er underlagt restriksjoner på forflytning.
2. Antall tilfeller under mistanke per dyreart som i samsvar med artikkel 12 nr. 2 har gjennomgått laboratorieundersøkelse, og resultatene av undersøkelsen.
3. Antall besetninger der tilfeller av sauer og geiter under mistanke er meldt og undersøkt i henhold til artikkel 12 nr. 1 og 2.
4. Den anslåtte størrelsen på hver av delpopulasjonene nevnt i kapittel A del I nr. 3 og 4.
5. Antall storfe som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del I nr. 2-5, metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
6. Den anslåtte størrelsen på delpopulasjonene nevnt i kapittel A del II nr. 2 og 3, som er utvalgt til prøvetaking.
7. Antall sauer, geiter og besetninger som er undersøkt i hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 2-5, metoden for utvelging av prøver og resultatene av undersøkelsene.
8. Antallet, aldersfordelingen og den geografiske fordelingen av positive tilfeller av BSE og skrapesyke. Opprinnelsesstaten, dersom den ikke er den samme som rapporteringsstaten, for positive tilfeller av BSE og skrapesyke. Antallet og den geografiske fordelingen av skrapesykepositive besetninger. Det bør opplyses om fødselsår og om mulig fødselsmåned for hvert enkelt BSE-positivt dyr.
9. Positive tilfeller av TSE som er bekreftet hos andre dyr enn storfe, sauer og geiter.
10. Genotype og om mulig rase for hvert dyr som det er tatt prøve av innenfor hver delpopulasjon nevnt i kapittel A del II nr. 7.1 og 7.2.

II. OPPLYSNINGER SOM SKAL TAS MED I KOMMISJONENS SAMMENDRAG

Sammendraget skal framlegges i form av tabeller og minst inneholde opplysningene nevnt i del I for hver medlemsstat.

III. REGISTRE

1. Vedkommende myndighet skal føre registre, som skal oppbevares i sju år, over:
 - antallet og typene av dyr som er underlagt restriksjoner på forflytning som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av kliniske og epidemiologiske undersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 1,
 - antallet og resultatene av laboratorieundersøkelser som nevnt i artikkel 12 nr. 2,

- antallet, identiteten og opprinnelsen til dyr som det er tatt prøver av innenfor rammen av overvåkingsprogrammene nevnt i kapittel A, og om mulig, opplysninger om alder, rase og tidlige sykdommer,
 - prionproteingenotypen for positive tilfeller av TSE hos sau.
2. Laboratoriet som utfører undersøkelsene, skal i sju år oppbevare registre med alle opplysninger fra prøvene, særlig laboratoriejournaler og eventuelt parafinblokker og fotografier av Western blot.»
2. I vedlegg IX skal del A lyde:

«VEDLEGG XI

OVERGANGSTILTAK NEVNT I ARTIKKEL 22 OG 23

A. Om spesifisert risikomateriale, mekanisk utbeinet kjøtt og slaktemetoder

1. a) Følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale:
- i) kraniet utenom mandibelen, herunder hjernen og øynene, virvelsøylen unntatt halevirvlene, lendevirvlens og brystvirvlens tverrgående beinspisser og korsbeinets vinger, men medregnet nerveknutene i ryggmargen og ryggmargen fra storfe som er eldre enn tolv måneder, samt mandlene, og tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen og mesenteriet fra storfe uansett alder,
 - (ii) kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra sauer og geiter som er eldre enn tolv måneder, eller som har en frambrutt blivende fortann, og milt og ileum fra sauer og geiter uansett alder.
- Alderen som er fastsatt ovenfor for fjerning av virvelsøylen hos storfe, kan justeres ved å endre denne forordning på bakgrunn av den statistiske sannsynligheten for forekomst av BSE hos de relevante aldersgruppene av Fellesskapets storfepopulasjon, som framgår av resultatene av BSE-overvåkingen som fastsatt i kapittel A.I i vedlegg III.
- b) I tillegg til det spesifiserte risikomaterialet oppført i bokstav a), skal følgende vev betegnes som spesifisert risikomateriale i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og i Portugal, med unntak av den autonome regionen Azorene: hele hodet, unntatt tungen, herunder hjernen, øynene og trigeminale nerveknuter, brisselen, milten og ryggmargen fra storfe som er eldre enn seks måneder.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) punkt i) kan det gjøres vedtak i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 24 nr. 2 om å tillate bruk av virvelsøylen og nerveknutene i ryggmargen fra storfe:
- a) som er født, oppdrettet og slaktet i medlemsstater der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er svært usannsynlig, eller usannsynlig, men ikke utelukket, at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten, eller
 - b) som er født etter den datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med protein fra pattedyr ble iverksatt på en effektiv måte, og som stammer fra medlemsstater der det er konstatert BSE hos dyr som er hjemmehørende i staten, eller der det ved en vitenskapelig evaluering er fastslått at det er sannsynlig at BSE forekommer hos storfe som er hjemmehørende i staten.

Det forente kongerike, Portugal og Sverige kan innvilges dette unntaket på grunnlag av tidligere innsendt og evaluert dokumentasjon. Andre medlemsstater kan søke om et slikt unntak ved å framlegge for Kommisjonen avgjørende underlagsdokumenter med hensyn til bokstav a) eller b).

Medlemsstater som får innvilget et slikt unntak, skal i tillegg til kravene i vedlegg III kapittel A del I sørge for at en av de godkjente hurtigprøvene oppført i vedlegg X kapittel C nr. 4, anvendes på alt storfe som er eldre enn 30 måneder:

- i) som har dødd i driftsenheten eller under transport, men som ikke er slaktet for konsum, unntatt de dyrene som er døde i fjerntliggende områder med lav dyretetthet i medlemsstater der det er lite sannsynlig at BSE forekommer,
- ii) som er slaktet normalt for konsum.

Dette unntaket skal ikke innvilges for å tillate bruk av virvelsøylen og nerveknutene i ryggmargen fra storfe som er eldre enn 30 måneder og kommer fra Det forente kongerike eller Portugal, unntatt den autonome regionen Azorene.

Sakkyndige fra Kommisjonen kan foreta kontroll på stedet for ytterligere å vurdere dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med artikkel 21.

3. Bein fra storfe, sauer og geiter skal ikke brukes til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.

4. På storfe, sauer og geiter hvis kjøtt er beregnet på konsum eller fôr, skal det etter bedøving ikke ødelegges sentralnervevev ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.
5. Spesifisert risikomateriale skal fjernes:
 - a) i slakterier eller eventuelt andre slaktesteder,
 - b) i nedskjæringsanlegg når det gjelder virvelsøylen hos storfe,
 - c) når det er hensiktsmessig, i anlegg for mellomprodukter nevnt i artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002⁽¹⁾, eller brukere eller innsamlingsentraler som er godkjent og registrert i henhold til artikkel 23 nr. 2) bokstav c) punkt iv), vi) og vii) i samme forordning.

Bestemmelsene over skal ikke gjelde for materiale i kategori 1 for føring av åtselugler i samsvar med artikkel 23 nr. 2 bokstav d) i forordning (EF) nr. 1774/2002.

6. Tunger av storfe uansett alder beregnet på konsum eller fôr, skal tas ut i slakterier ved et tverrsnitt rostralt for processus lingualis i basihyoideum.
7. Hodekjøtt fra storfe som er eldre enn 12 måneder, skal tas ut i slakterier i samsvar med en kontrollordning som er godkjent av vedkommende myndighet for å sikre at eventuell kontaminering av hodekjøtt med sentralnervevev forebygges. Ordningen skal minst omfatte følgende bestemmelser:
 - uttakingen skal foregå på et eget sted som er fysisk atskilt fra de andre delene av slaktelinjen,
 - dersom hodene fjernes fra transportbåndet eller krokene før hodekjøttet tas ut, må skuddhullet i pannen og *foramen magnum* forsegles med en tett og holdbar propp. Dersom det tas prøve av hjernestammen for laboratorieundersøkelse for BSE, skal *foramen magnum* forsegles umiddelbart etter prøvetakingen,
 - det skal ikke tas ut hodekjøtt fra hoder der øynene er skadet eller tapt umiddelbart før eller etter slakting, eller som er blitt skadet på en annen måte som kan føre til kontaminering av hodet med sentralnervevev,
 - det skal ikke tas ut hodekjøtt fra hoder som ikke er blitt forseglet korrekt i samsvar med annet strekpunkt,
 - uten at det berører de allmenne hygienebestemmelsene, skal det være opprettet særlige arbeidsinstruksjoner med henblikk på å forebygge at hodekjøtt kontamineres under uttakingen, særlig dersom forseglingen omtalt i annet strekpunkt er gått tapt, eller øynene er skadet under håndteringen,
 - en prøvetakingsplan med en relevant laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev skal være iverksatt for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering er korrekt utført.
8. Som unntak fra kravene i nr. 7 kan medlemsstatene vedta å anvende en alternativ kontrollordning i slakteriet i forbindelse med uttak av hodekjøtt fra storfe, noe som fører til en tilsvarende reduksjon i kontamineringen av hodekjøtt med sentralnervevev. En prøvetakingsplan med en relevant laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev skal være iverksatt for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering er korrekt utført. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen og andre medlemsstater innenfor rammen av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen om deres kontrollordning og resultatene av prøvetakingen.
9. Bestemmelsene i nr. 7 og 8 skal ikke gjelde for uttaking av tungen i samsvar med nr. 6 og heller ikke for uttak av kjevekjøtt i slakteriet dersom det skjer uten at storfehodene fjernes fra transportbåndet eller krokene.
10. Som unntak fra nr. 5 og 7 kan medlemsstatene vedta å tillate:
 - a) at ryggmargen fra sauer og geiter fjernes i nedskjæringsanlegg som er særskilt godkjent for dette formålet,
 - b) at virvelsøylen fra skrotter eller deler av skrotter fjernes i slakterforretninger som er særskilt godkjent, kontrollert og registrert for dette formålet.
 - c) at hodekjøtt fra storfe tas ut i nedskjæringsanlegg som er særskilt godkjent for dette formålet, i samsvar med følgende bestemmelser:

storfehoder beregnet på transport til nedskjæringsanlegg som er særskilt godkjent for å ta ut hodekjøtt, skal oppfylle følgende bestemmelser:

 - Hodene skal henges opp på et stativ under lagringen og transporten fra slakteriet til det særskilt godkjente nedskjæringsanlegget.

⁽¹⁾ EFT L 273 av 10.10.2002, s. 1.

- Skuddhullet i pannen og *foramen magnum* må forsegles korrekt med en tett og holdbar propp før hodene flyttes fra transportbåndet eller krokene til stativene. Dersom det tas prøve av hjernestammen for laboratorieundersøkelse for BSE, skal *foramen magnum* forsegles umiddelbart etter prøvetakingen.
- Hoder som ikke er blitt korrekt forseglet i samsvar med annet strekpunkt, der øynene er skadet eller tapt umiddelbart før eller etter slakting, eller som er blitt skadet på en annen måte som kan føre til kontaminering av hodet med sentralnervevev, skal ikke transporteres til de særskilt godkjente nedskjæringsanleggene.
- En prøvetakingsplan med en relevant laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev skal være iverksatt for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering er korrekt utført.

Uttaking av hodekjøtt fra storfe på særskilt godkjente nedskjæringsanlegg skal utføres i samsvar med en kontrollordning som er godkjent av vedkommende myndighet for å sikre at eventuell kontaminering av hodekjøtt forebygges. Ordningen skal minst omfatte følgende:

- Alle hoder skal kontrolleres visuelt for tegn på kontaminering eller skade og korrekt forsegling før uttakingen av hodekjøtt påbegynnes.
- Det skal ikke tas ut hodekjøtt fra hoder som ikke er korrekt forseglet, der øynene er skadet eller hodet er blitt skadet på en annen måte som kan føre til at hodekjøttet kontamineres av sentralnervevev. Det skal heller ikke tas ut hodekjøtt fra hoder der det er mistanke om slik kontaminering.
- Uten at det berører de allmenne hygienebestemmelsene, skal det være opprettet særlige arbeidsinstrukser med henblikk på å forebygge at hodekjøtt kontamineres under transporten og uttakingen, særlig dersom forseglingen er gått tapt, eller øynene er skadet under håndtering.
- En prøvetakingsplan med en relevant laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev skal være iverksatt for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering er korrekt utført.

11. Alt spesifisert risikomateriale skal farges med et fargestoff eller eventuelt merkes umiddelbart etter at det er fjernet, og destrueres i samsvar med bestemmelsene fastsatt i forordning (EF) nr. 1774/2002, særlig artikkel 4 nr. 2).

12. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å sikre at denne del anvendes riktig, og at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, i nedskjæringsanlegg eller på andre steder hvor det fjernes spesifisert risikomateriale, som slakterforretninger eller virksomheter nevnt i nr. 5 bokstav c).

Medlemsstatene skal særlig innføre en ordning som sikrer og kontrollerer at:

- a) spesifisert risikomateriale som brukes til formål som er godkjent i samsvar med artikkel 1 nr. 2 og forordning (EF) nr. 1774/2002, bare brukes til det godkjente formålet,
- b) spesifisert risikomateriale destrueres i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002.

13. Medlemsstatene kan vedta å tillate forsendelse av hoder eller skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale til en annen medlemsstat, etter at den andre medlemsstaten har akseptert å motta materialet og har godkjent de særlige vilkårene som gjelder slik transport.

Hele og halve skrotter eller halve skrotter som er oppdelt i høyst tre engrosdeler, og kvarte skrotter som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggmargen, kan importeres til en medlemsstat eller sendes til en annen medlemsstat uten at sistnevnte har godkjent det.

14. Det skal iverksettes en kontrollordning for fjerning av virvelsøylen som angitt i nr. 1 bokstav a) punkt i). Ordningen skal minst omfatte følgende tiltak:

- a) skrotter eller engrosdeler av skrotter av storfe som inneholder virvelsøylen, skal identifiseres ved en blå stripe på merket nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000, når det ikke er påkrevd at virvelsøylen fjernes,
- b) en særlig angivelse av antall skrotter eller engrosdeler av skrotter av storfe, som det kreves at virvelsøylen fjernes fra og som det ikke kreves at virvelsøylen fjernes fra, skal innsettes i handelsdokumentet nevnt i artikkel 3 nr. 1 avsnitt A bokstav f) punkt ii) i direktiv 64/433/EØF, eller i dokumentet nevnt i artikkel 1 nr. 2 i kommisjonsvedtak 93/13/EØF⁽¹⁾,
- c) slakterforretninger skal oppbevare handelsdokumentene nevnt i bokstav b), i minst ett år.

⁽¹⁾ EFT L 9 av 15.1.1993, s. 3.

15. a) Produktene av animalsk opprinnelse som er oppført nedenfor, skal være underlagt vilkårene fastsatt i bokstav b) for import til Fellesskapet:
- spesifisert risikomateriale som nevnt i nr. 1 bokstav a),
 - ferskt kjøtt: kjøtt som definert i direktiv 64/433/EØF,
 - kvernet kjøtt og bearbeidet kjøtt: det kvernede kjøttet og det bearbeidede kjøttet som definert i direktiv 94/65/EF⁽¹⁾,
 - kjøttprodukter: kjøttproduktene som definert i direktiv 77/99/EØF⁽²⁾,
 - andre produkter av animalsk opprinnelse: andre produkter av animalsk opprinnelse som definert i direktiv 77/99/EØF,
 - smeltet fett som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002,
 - gelatin som nevnt i direktiv 92/118/EØF og forordning (EF) nr. 1774/2002,
 - fôr til kjæledyr som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002,
 - blodprodukter som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002,
 - bearbeidet animalsk protein som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002,
 - bein og beinprodukter som nevnt i forordning (EF) nr. 774/2002,
 - materiale i kategori 3 som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002,

Alle henvisninger til «produkter av animalsk opprinnelse» betegner produkter av animalsk opprinnelse som er oppført i dette nummer, og gjelder ikke andre produkter av animalsk opprinnelse som inneholder eller er framstilt av disse produktene av animalsk opprinnelse.

- b) Ved import til Fellesskapet fra tredjestater eller regioner i tredjestater av ovennevnte produkter av animalsk opprinnelse som inneholder materiale fra storfe, sauer eller geiter, skal helsesertifikatene ledsages av en erklæring som er underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Dette produktet inneholder ikke og er ikke framstilt av:

verken^(*)

spesifisert risikomateriale som definert i del A i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001, produsert etter 31. mars 2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter, produsert etter 31. mars 2001. Etter 31. mars 2001 er ikke storfe, sauer eller geiter som dette kjøttet er framstilt av, slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniet eller avlivet ved hjelp av samme metode, og de er ikke slaktet, etter bedøving, ved at sentralnervevev er blitt ødelagt ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.

Hele, halve og kvarte skrotter kan inneholde virvelsøyle ved import, eller⁽³⁾

materiale fra storfe, sauer og geiter bortsett fra materiale fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i følgende land:

- Argentina
- Australia
- Botswana
- Brasil
- Chile
- Costa Rica
- El Salvador
- Island
- Namibia
- New Zealand
- Nicaragua
- Panama
- Paraguay
- Singapore
- Swaziland
- Uruguay
- Vanuatu.»»

⁽¹⁾ Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

⁽²⁾ Rådskdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved handel med kjøttprodukter innenfor Fellesskapet (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85). Direktivet sist endret ved rådskdirektiv 97/76/EF (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25).

^(*) Stryk det som ikke passer.

⁽³⁾ EFT L 121 av 29.7.1964, s. 2012/64